

RIKSKRIMINALPOLISEN
Utredningsroteln

KK17882-B

Puord

PROTOKOLL fört vid förhör med
advokat Per Svensson, verksam på
advokatfirman Per Svensson AB, Box
149, 862 02 Njurunda, tfn 060-30510.
Förhöret hållet på Sundsvalls
polisstation torsdagen den 19 december
1996 med början kl. 1015.
Förhørsledare: Krkom Paul Johansson.
Närvarande är också chefsåklagare
Anders Helin.

F = Förhørsledare Paul Johansson

H = Anders Helin

S = Per Svensson

Förhöret avser uppgifter som Per Svensson har lämnat om mordet på
Olof Palme. Uppgifter som han själv har fått från en f.d. nu avliden
klient vid namn [REDACTED]

F: Ja, Pelle du kan väl med egna ord berätta det du känner till.

P: Ja, först så vill jag väl säga så här då, att anledningen till varför jag
har varit tyst ända fram till nu då, slutet av 1996, det är tre tunga orsaker.

Nummer 1 är ju då att [REDACTED] var ju en intelligent person, en snäll och som kallas det för.. Hans goda sida var det här gentlemannamässiga. Omtänksam. Djurvän. Ja, han var en mycket god människa om man ser det så, men sen är det det då, att den andra bilden är ju, den intelligenta psykopaten, där det slår över åt andra hållet och det jag tycker är lite genant, det är ju, att jag ända från jag fick uppdrag 1985, och nästan ända fram till hans död stod vid hans sida och kämpade för att han skulle få nåd och komma ut, få så lindrigt straff som möjligt. Och i brevbombsmålet nummer 2 så blev han ju friad också. För han gav ju antydningar under resans gång som... Där jag borde ha förstått, att [REDACTED] var två personer, att den andra sidan, att intelligensen gjorde att han på ett mycket sinnrikt utstuderat sätt stod bakom de här svåra brotten som han ju ändå dömdes för.

Han friades ju från ett fastän han ändå var skyldig där. Jag har alltså blivit manipulerad av honom, som jag ser det, och tycker det är lite genant. Sen är det ju så här också, att han, när han gjorde den slutliga bekännelsen för mig i slutet på 1992 och början på 1993, då sa han till mig, att det testamente som jag vill ge, det får inte..., sekretessen, tystnadsplikten får inte brytas förrän tio år efter Palmes död, alltså 1996. Och varför han ville vänta då från 1992 och ytterligare några år... Han visste ju då att han skulle dö, att jag inte fick bryta tystnadsplikten, det var att han ville ge Christer Pettersson en chans till att rätta upp sitt liv. [REDACTED] var ju... Han drack ju inte alkohol, han var hatisk mot knark och allting och alla dom sidorna av samhället och det innebar då, att han kände sig sviken utav Christer Pettersson som söp och knarkade mer och mer och såg att hans liv..., det gick liksom till spillo. Har han inte rätat

upp sitt liv när det är tio år efter Palmemordet, då är du löst från tystnadsplikten har [REDACTED] då muntligen sagt till mig, men jag har också skrivit ner lite av det här i anteckningar som jag har och sen är det då advokatens tystnadsplikt och vad det innebär, att jag sätter mig i den här förhörssituationen, vad det innebär för mig som brottmålsadvokat.

Det är ju så här, att tjallning på kåken mellan kriminella, det är ju nästan en dödsdom på det. Sen då..., advokaten har ju en mellanroll. Vi har ju dom etiska reglerna att vi ska söka efter sanningen, men vi har ju en mellanroll här emellan åklagare och den åtalade som innebär att vi ska försöka att få det bästa möjliga utfallet för klienten och jag upplever det så då, att om en advokat som har brottmål som specialitet medverkar till att någon kommer att dömas och kanske till livstid också då, så kan det slå mot den framtida yrkeskarriären, att jag i de kriminella kretsarna betraktas som opålitlig och som nån slags tjallare.

Nu har jag valt att framträda i slutet på 1996 därför att jag anser att tystnadsplikten är löst. Jag har rätt att tala, jag sätter mig över den här problematiken vad det innebär för mig som brottmålsadvokat i framtiden och jag tycker att det här måste få ett slut nån gång och när jag då såg dom massiva insatserna på Sydafrikaspåret och visste att det var fel, vet att sanningen finns inom Sverige, att det inte är den ensamme galne mördaren, utan att det är i praktiken en lejd mördare och det är ett helgjutet tungt svenskt motiv som ligger bakom, då har jag valt att slutligen framträda och tala om vad jag vet och det här kretsar ju då mest kring [REDACTED] testamente och som han inte kunde skicka skriftligen medan han kunde skriva, eftersom han hela tiden utgick ifrån att allt som

han skrev lästes och kontrollerades och även att om han ringde, så hävdade han att dom-samtalen var avlyssnade och därför när han ville prata med mig om känsliga saker på slutet, då krävde han att jag skulle ringa upp och att det inte var förbeställt. Och det var ju på sjukhuset när han låg där som det var enklast att nå honom. Märkligt nog så fanns det inte så stora spärrar. Jag fick prata både med [REDACTED] då han låg i sjuksängen och även med, som han kallade för plitarna, som fanns vid sidan om.

Nu sitter jag här i dag och jag ska svara på frågor som ni har så småningom, men jag tänkte ändå att jag skulle försöka och ge en bild på fri hand. I det brev jag skickade till Riksåklagaren så har jag satt upp, från 1976 och framåt har jag satt upp en tidsmässig ram, men det är bara för att visa då ungefär vad det är för uppgifter jag har lämnat, men jag ska så mycket jag kan låta bli och titta i nåt som är skrivet, utan ta det här som jag minns det.

Det var så här då, att hösten 1985, kommer inte ihåg vilken månad det var, då fick jag telefon som innebar att en livstidsdömd person skulle upp i Svea Hovrätt och hade överklagat och var missnöjd med sin advokat och jag vet inte om han fanns på Kronoberg eller om det var på Österåker, men i alla fall så ringde jag upp och fick tala med [REDACTED] och då talade han om då..., han började med att berätta om brevbomben. Han berättade inte om det mål som han var dömd till livstid för, utan han berättade om brevbomben och [REDACTED] och att det här som vi så småningom kommer in på. Men sen växlade jag över och sa, men det här nu som du är dömd för till livstid för, vad är det då? Ja, så började han

berätta om [REDACTED] och dom här sprängningarna och det var som han sa, missriktad hjälpverksamhet och så vidare och han var oskyldig, men han hade känt till sprängningarna men han kunde inte förhindra dom. Och han skulle minsann nu inte dömas oskyldig för andra gången och han behövde då, som han sa, en advokat som var fristående från åklagarsidan och rättssystemet. Han sa att dom flesta advokater går i åklagarnas ledband. Dom gör inte speciellt mycket, dom har en viss kritik mot förundersökning, men dom gör inga egna utredningar och, ja, bjuder inte till. Han ville alltså ha en advokat som hade profilerat sig som tuff och hårdför och som vågade gå emot och..., eller matcha åklagarna på ett tufft sätt.

Jag sa ja till det här. Jag tror han hade påverkat..., jo han sa nånting också om att jag hade erfarenhet som åklagare, sa han, att det var en fördel och då hänvisar han till det här Johan-målet jag tror var avgjort i första instans, men inte i andra. Men det minns jag inte riktigt om det var slutdömt det, men att jag hade den erfarenheten att agera som åklagare. Jag sa ja till det här och Svea Hovrätt vägrade och det var märkligt att dom vägrade, eftersom det var livstid utdömt och vi vet ju då huvudregeln, att minimistraffet 4 år för en gärning, så får man välja advokat som man vill över landet då... Men dom sa nej av nån orsak. Jag tror det var, att begäran kom så sent, så att man hade blivit tvingad inställa huvudförhandling. Det var såna bevekelsegrunder, att det skulle kosta väldigt mycket. Dom sa nej. Vi gick till HD, men innan HD hade avgjort det här..., för att sätta press på HD så hungerstrejkade han för att få mig också och jag tror att dom till och med gjorde så, att dom struntade i [REDACTED] och hans hungerstrejk och kallade till i första

huvudförhandlingsdagen, på morgonen, att det var stor cirkus i Svea Hovrätt, där dom bar in honom på bår eller nånting, fick stötta in honom eller hur det nu var och då sa han där, att jag kommer inte att uttala mig, sa han, i rättegången. Jag kommer att tåga. Ni får genomföra det här utan mig. Då avbröts det i Svea Hovrätt, man ställde in huvudförhandling och så kom HD:s beslut då där dom förordnade mig. Sen trängde jag ju då djupt in i det här bombmålet och fick då grepp om [REDACTED] och någon som heter [REDACTED] och..., Christer Pettersson fanns inte med i det här bombmaterialet i någon roll att han medverkade eller var misstänkt eller nånting. Han fanns ute i marginalen. Han kom in på slutet där. Men i alla fall så..., jag tror han hördes också i Svea Hovrätt som karaktärvittne. Jag har någon känsla av det. Jag minns också, att [REDACTED] han frågade mig varför Christer Pettersson inte fanns i rättsalen. Ja, menar jag, han ska ju höras som vittne, då får han inte sitta här och sen när han hade hörts då och fortfarande inte satt i rättsalen, bara satt kvar en stund, men då förklarade jag för honom att han vill nog helst hålla sig utanför det här, inte visa allt för stort intresse.

Men problemet när det gäller då bombmålet, det var att han pratade bara brevbomb och [REDACTED] och [REDACTED] och det jag har kallat för sängkammarjävet då i mina inlagor till RÅ och till HD när vi sökte resning. Och jag förklarade för honom, att du är ju dömd och du har ju avtjänat straffet och han berättade hur någon som hette Sege Borgenstjärna hade ansökt om resning i brevbomben och åberopar härmed sängkammarjävet och man hade följt ett band med illegal avlyssning där man kunde höra [REDACTED] röst. Han pratade med [REDACTED] och föreslog och att de skulle äta middag och träffas och hon tackade för den fantastiska blomsterkvasten som hon hade

fått nån dag innan och så vidare. Och då sa jag till [REDACTED] att ju mer vi drar in brevbomben i bombmålet då, desto sämre är det för dig, därför att domstolen dom tittar bara på att du är dömd och har avtjänat straffet, inte att du har haft nån konstig figur Borgenstjärna, att ni har ansökt om resning och fått avslag, det betyder ingenting. Utan ju mer vi tragglar på om brevbomben, desto mera sannolikt är det för rätten att du är en bombman. Så jag ville hålla brevbomben utanför målet och det var en konflikt som vi hade hela tiden igenom bombmålet, att jag försökte och hålla brevbombsproblematiken utanför och han ville föra in den. Han insåg inte då att det där var en svaghet.

Sen då fanns det redan då antydningar om den andre [REDACTED] inte den här snälle hygglige Gudfruktige med föräldrar som var kristna och fanns på Gotland och så vidare. Jag vet inte om nån av föräldrarna var död då, men jag fick ju se en annan sida redan under bombmålet som gör att jag tänkte till.

En sån händelse var när vi var på syn ute på Ingarö, den här bombverkstan skulle synas, så var det nån som upptäckte endera nån av domarna. Jag tror det var referenten, fiskalen eller också var det åklagaren Torsten Johnsson, men nån upptäckte i alla fall, att [REDACTED] antecknade på nåt anteckningsblock, skrev, och man ville veta vad det var han så noggrant tecknade ner och då var det bilnumren på dom, på domarnas bilar och åklagare, ja dom som tillhörde rättsväsendet och då liksom sett ur [REDACTED] sida stod på andra sidan, det blev ett jävla liv där. Jag blev ju förbannad på honom och efteråt så sa jag det, hur kan du göra så där. Du förstör ju för dig. Dom uppfattar ju dig som jävligt farlig. Nja, sa han, jag

ska hämnas om dom tors döma mig, sa han. Och då fick ja se dom här smala ögonen..., när ögonen blev som springor och han blev, samma med läpparna, allting smalnade av. Han blev grym på nåt sätt. Då såg jag, att det fanns ett enormt hat i denna människa, ett fruktansvärt hat. Han förberedde alltså redan då, att om han blev dömd, så skulle han hämnas på dom här personerna då som var domare och åklagare och jag tror inte jag fundera då, vem han, om han dömdes till livstid, vem ska hämnas. Jag funderade nog inte på det då, men i dag vet jag ju vem det var som skulle göra det. Men det där upptäcktes i alla fall.

En annan antydning som han gav under pågående utredning, det var när Torsten Johnsson gjorde gällande i indirekta ordalag i sakframställan inför rätten. Han sa det inte rent ut men ingen kunde missförstå det, att [redacted] sprängning. Jag tror till och med han sa, att [redacted] hade varit misstänkt för att han hade sprängt [redacted] men man hade inga bevis för det. Det kunde lika gärna vara att han hade misslyckats själv och det där blev han jävligt förbannad över, att han blev anklagad utan bevis. Det var det som var viktigt för [redacted] att han anklagades utan bevis. Då frågade jag honom, men hur var det med det här då. Ja, sa han, vill du veta sanningen? Ja, du ska bara säga sanning till mig. Ja, jag befriade honom från det här jordelivet, sa han, därför att det var så grymt och så var han en galning. Han sa det, att han hade insett att [redacted] var en galning. Och han sa nånting om att allting hade blivit fel, men det förstod jag inte då vad han menade och då sa jag så här, ja befria honom, menar du att det är du då som har sprängt honom. Nej, sa han, men jag har bett till Gud att han ska få lämna det här jordelivet. Då förstod jag inte, men i dag inser jag ju då att han manipulerade mig hela tiden. Först

så sa han ju hur det var, men sen kom han med den här undanglidningen där han lyfter bort sig själv igen, alltså bett till Gud. Men det här är alltså då som jag ser det i dag, den intelligente psykopatens beteende, att manipulera omgivningen. Man ville tro i det längsta att han var den här gode, snälle, att han hade dömts oskyldig rakt igenom då. Möjligen att han kände till sprängningarna och att det var [REDACTED] som hämnades på hans fiender, men att han var emot dom som han framställer det inför rätten, men det har jag ju då..., när bekännelsen kom så har jag ju förstått att det låg till på ett annat plan. Så det här, att han hade befriat [REDACTED] från jordelivet och det här med att anteckna bilnumrena, det är såna här..., det är minnesbilder som jag har där jag i dag inser då att jag tillhörde den här manipulationen. Han ville tala om hur det låg till, men det blev inga klara erkännanden. Han tog tillbaka..., han sa en sak och så tog han tillbaka dom på det här sättet.

Sen kom då domen i december 1985 och jag hämtade den här domen på Svea Hovrätt och jag åkte ut till [REDACTED] och gick igenom det här med honom och då när han..., han visste ju domen redan då när jag kom. Då fick jag se den här psykopatsidan. Han var fullständigt vansinnig. Inte ledsen och nere, utan han var fruktansvärt uppskruvad och elak och han accepterade inte att dömas oskyldig, som han sa. Och när vi gick igenom domen och vi kom fram till ungefär den här skrivningen här, jag kan den inte utantill, att det finns ingen säker bevisning, inga vittnen som med säkerhet har iakttagit [REDACTED] identifiera... ingen teknisk bevisning som direkt binder honom vid dådet, men att bomben har varit av sådan konstruktion och gemensam konstruktion låg på det planet, det tekniska planet att man uteslöt att [REDACTED] själv hade kunnat tillverka dom och så

var det nånting om att alla hans aktiviteter tillsammans med [REDACTED] och hans samröre med [REDACTED] att dom var så nära varandra under den här tiden som bomberna ställdes ut, så ansåg man det ställt utom allt rimligt tvivel att [REDACTED] var konstruktören av bomberna och sen tjänade..., bomberna tjänade hans intresse och var riktade mot hans fiende, men så kom det... Dessutom så beaktar Hovrätten, att [REDACTED] redan tidigare genom laga kraftvunnen dom har funnits övertygad om, att ha använt sprängning som metod att hämnas på sina fiender och när vi läste igenom det där... Vi gick ju igenom domen stycke för stycke. Då fick jag se galenskapen riktigt. Då blev han fullständigt som ett vilddjur alltså. Han blev fullständigt galen och han var oskyldig till brevbomben och [REDACTED] han rådde ju för dom här sprängningarna och allt. Då rann det ur honom en massa som egentligen blev indirekta erkännanden, att sprängningarna, det var minsann nånting som han gillade också. Men han tog ju tillbaka, tonade ner då när han hade lugnat ner sig och krävde att det här skulle överklagas. Och vi vände oss... Och sen sa han också då nånting om att jag ska ta en blodig hämnd och dom jävlarna ska veta vem dom leker med, just dom orden, dom jävlarna ska veta vem dom leker med och sånt här skrämde mig och då började jag förstå att han har en större roll i det här än vad han har medgett tidigare. Och därför så inriktade jag mig på..., ja, sen blev det så då att han fick ju inte prövningstillstånd och emellan det att domen hade fallit i december och nej till prövningstillstånd nån gång i mars/april, där emellan så mördas Palme och hans kommentar när Palme var mördad, det var att det hade blivit fel igen, att han hade uppfattningen att det var kungen som skulle mördas och sen sa han nånting först och sen sa..., men sen har jag fått bekräftat när han har bekänt för mig hur det låg till då, att det var så att

det var kungen först och så var det Palme sedan. Och sen reagerade han emot varför just nu, alltså då i februari. Därför att livstidsdomen hade ju inte vunnit laga kraft, det fanns ju en chans att HD skulle ta upp det. Han sa såna där konstiga saker då som insåg att..., eller jag insåg då att han visste nånting om det här med att Palme skulle dö, för att han skulle ju inte fälla då kommentarer, kungen först och så vidare och då frågade jag honom, det här som du säger nu, innebär det då att Christer Pettersson har gjort det här på ditt uppdrag, men att han har tagit fel ordning, att kungen skulle mördas först. Ja, sa han, du får inte missförstå mig, det här är bara, och då kommer det för andra gången, dom här orden, missriktad hjälpverksamhet var det som Christer Pettersson hade sysslat med, men från den stunden så har jag haft mina aningar om att det fanns någon överenskommelse där då Pettersson på fri fot skulle hämnas för hans räkning och sen kom ju så småningom till den fulla bekännelsen.

Sen tycker jag då att..., ja sen blev det då avslag på prövningstillståndet så domen vann laga kraft. Det jag inriktade mig på då, det var resning i brevbombsmålet och ny rättegång, om han kunde få upprättelse där, så kunde ju hatet tonas ner och han kanske så småningom kunde bli benådad och han levde med den här hemligheten då, att det var han som hade sprängt och låg bakom mordet, men det fanns nån chans att hatet kunde rinna av honom och han kunde bli benådad så småningom. Det var mina bevekelsegrunder, att hjälpa honom att få resning i brevbombsmålet och det blev det jag började jobba med.

Min första inlaga med resning i bombmålet då avslogs med tre mot två nån gång 1986, var väl nåt år efter domen i Svea Hovrätt. Den avslogs

med tre mot två och vi förde det här till Europadomstolen och Europadomstolen tog kontakt med Sverige, om det var justitiedepartementet, där man hade en viss dialog, att Sverige låg risigt till här om det här åklagarjävet och att åklagarna hade fått haft målet, att han skulle ha resning, då kom kompromissen, att man gjorde en lagändring när det här blev ett direkt jäv. Och det tillämpas retroaktivt på [REDACTED] då, så han fick resning sen man hade ändrat lagen. Jag minns inte hur lagstiftningen var, den nya. Förut så var det väl att man skulle visa att jävet inte hade..., det var den dömde som det ålåg och visa att jävet hade haft någon betydelse, men nu ändras det, så att var det jäv så behövde man inte visa om det haft någon betydelse, då skulle det prövas med en ny åklagare och ny rättegång och så blev det.

Vad var det då i den här brevbombshistorien som födde sånt jävla hat, dels att han då, som han säger, dömdes oskyldig, men det finns ju nånting då.., och det anser jag då är direkt roten till det onda och varför så småningom Palme mördades och jag har nån anteckning nånstans också där han sagt till mig per telefon, att när dom här tio åren har gått, om jag ska tala då så skulle jag hälsa Palmespanarna att dom skulle börja i sängen hos [REDACTED] som han uttryckte det. Man skulle börja där, om man ville få utrett och klarlagt varför Palme mördas. Och då är det så här då, att officiellt har man medgivit att [REDACTED] skulle haft ett förhållande med [REDACTED] emellan Tingsrätt och Hovrätt, men det är inte sanningen, utan sanningen är den att vid husrannsakan, så träffade han [REDACTED] första gången och redan där så tände det till på nåt sätt och dom hade ganska omedelbara kontakter. Det är möjligt att dom inte gick i säng förrän senare, att det var efter domen i Tingsrätten, men i alla fall då när målet

tas upp, [REDACTED] Vi kan ta den bakgrunden också. Han satsade 80.000 i ett spelbolag med en som hette [REDACTED] som chef. Dom var en 20-30 personer som satsade stora belopp och [REDACTED] han stack med dom här pengarna och drog till Spanien och sen kom han tillbaka. [REDACTED] hotade honom, pengarna ska igen annars jävlar, och så kom den här brevbomben. Sen var det två bröder från Övik som hade satsat dubbel så mycket, 160.000, och den ena av dom var sprängkunnig och [REDACTED] var det också och när han sen blev anhållen.. Det tog en jävla tid det där, så från, om det var, brevbomben kom 1977, i början på 1977, så var det inte förrän 1979 som rättegången gick, om jag nu minns rätt och då när han blev anhållen och frihetsberövad... Förut hade han bara lekt med polisen och jävlats, men nu när han fick se verkligheten och blev anhållen och häktad, då pekade han ut dom här bröderna som alternativa gärningsmän. [REDACTED] förde undan det här, utreder aldrig. Sen vet vi i efterhand att den ena brodern tänt eld på villan för att kompensera sig för den här förlusten han gjort. Därför gjorde han sig skyldig till försäkringsbedrägeri. Men det här utreddes inte, så han styrde utredningen till nackdel för [REDACTED] och så tog han [REDACTED] och [REDACTED] då när han satt på Kumla, han lät installera telefonavlyssning och det var nån som hette [REDACTED] och [REDACTED] som installerade det här och man fick fram band då om hur dom planerade sina kärleksmöten och så vidare och jag har lyssnat på dom här banden också, men det som är väldigt viktigt, det är att det finns band så sent som 1981 på sommaren innan [REDACTED] friges från Kumla, så finns det band där [REDACTED] och [REDACTED] planerar att sätta dit [REDACTED] igen så att han inte ska komma ut och man ska sätta dit honom för övergrepp i rättsak. Att han har hotat [REDACTED] och man diskuterar lämpliga vittnen och [REDACTED] säger, hon har två

som hon tror kan vittna på att han har uttalat hotelser. Sen finns det då också dom här vittnena på band där [REDACTED] försöker att övertala dom att dom ska vittna och dom ska göra det och [REDACTED] fixar en åklagare som tar det här. Han tar det inte själv och sedan så finns det också bandinspelning där dom här vittnena ringer till [REDACTED] och säger att dom ångrar sig, dom vill inte vara med och ljuga. Dom riskerar straff själv och så vidare. Och så meddelar [REDACTED] till den här åklagaren, eller om vittnena gör det själva, det vet jag inte, att dom här vittnena har backat ur, dom är rädda för [REDACTED] och då gör åklagaren den bedömningen, att det finns ju ingen bevisning här och den åklagaren som skulle ha målet är jag övertygad om visste inte alls hur det här låg till eller han trodde på att det här var ett hot, men [REDACTED] visste ju då att det här var ett falsarium. Då blev det inget åtal mot [REDACTED] och han frigavs, så in i det sista så jobbade [REDACTED] ihop med [REDACTED]

Sen är det så här då att han träffade Christer Pettersson på Kumla och det har han berättat för mig om hur han träffade Christer Pettersson och såg upp till honom. Han satt väl i nåt förtroenderåd där också. [REDACTED] kom med i det där på nåt sätt, vet inte om han var kassör eller nåt. Men i alla fall så blev det en hel del diskussion emellan [REDACTED] och honom och inte bara mellan Christer Pettersson och [REDACTED] utan på Kumla togs detta upp, att [REDACTED] har gått i säng med [REDACTED] och tagit över kvinnan ifrån den som åklagare fick häktad och fälld och att [REDACTED] hade vittnat i rättegången om att [REDACTED] skulle ha erkänt inför henne och så vidare och det snack som han har berättat för mig, [REDACTED] det är att om nån sitter på kåken och den som frigges eller inte sitter inne just då tar kvinnan ifrån någon, om man gör det inom de här kretsarna, det är ett av

dom grövsta brott man kan göra. Tjallning det är nummer ett, nummer två, det är att ta kvinnan ifrån någon som sitter på kåken.

Vad som gäller om en vanlig Svensson i god tro gör det, träffar en kvinna vars man sitter på kåken, det är en farlig inblandning, men jag vet inte riktigt hur dom bedömer det, för man kan ju vara i god tro, men det här med att en åklagare hade tagit kvinnan ifrån den som sitter, och driver målet, det var alltså en dödssynd och här då uttalades dödsdomen över [REDACTED] Här bestämdes det att [REDACTED] skulle dödas. Det har jag alltså fått besked om senare. Det bestämdes redan där. Men det bestämdes inte vem som skulle göra det och hur det skulle göras.

Så det där är den första. Det finns två överenskommelser mellan Christer Pettersson och [REDACTED] och det här är den första. Man ska hämnas [REDACTED] horeri, som man säger. Horbocken kallade dom honom för och [REDACTED] har sagt till mig, då när han har erkänt det här, att det är, [REDACTED] [REDACTED] horbocken, som..., Palme har fått plikta sitt liv för horbocken, ungefär så har han uttryckt det hela.

Ja, vad ska jag ta nästa? Jo, [REDACTED] friges. Ja, brevbomben prövas. Resning 1988, efter lagändring. Jag jobbade upp brevbombsmålet och han frias och nu är [REDACTED] glad. Nu släpper det mesta. Nu tror han att han ska få nåd och så vidare och då svänger det på ett positivt sätt. Men i alla fall så när han friges från Kumla, så har han berättat för mig, att då hade man ett möte..., lite senare hade man ett möte i början av 19..., vad blir det, 1980, nej jag tror han frigavs 1981 nån gång. Vi säger vintern 1982. Före dom här sprängningarna så hade man ett möte i [REDACTED]

lägenhet i Tensta och där var det en som hette [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] och Christer Pettersson, nej inte Christer Pettersson. [REDACTED] som var närvarande. Jag tror att Christer Pettersson satt kvar på Kumla, det är förklaringen till varför han inte var med där. Där bestämde man då att ta ut den här hämnden som hade bestämts redan på Kumla, att [REDACTED] skulle dödas och då bestämde man då att han skulle sprängas. Miekalinna, han var den som man kallade för rekognosören. Han skulle rekognosera. [REDACTED] var av den åsikten att [REDACTED] som skulle ställa ut bomberna, skulle inte visa sig på bombplatserna innan, för då kunde han bli misstänkt. Vittnen som såg honom och så vidare. Sen vet jag av inslag i utredningen, att [REDACTED] han var ju så ivrig och så jävla dålig, så han var ju där ändå. Hade blivit synlig innan, fastän han inte skulle vara det, men [REDACTED] skulle rekognosera och [REDACTED] skulle ställa ut bomben och [REDACTED] var ju den som konstruera bomben och det här har han erkänt fullt ut för mig.

Enligt [REDACTED] uppfattning då så var det ju [REDACTED] som skulle sprängas och det var det här med att man hade studerat ut att hans altandörr stod öppen. Det var sommartid det här, stod öppen då lite grann för att det skulle komma frisk luft in i lägenheten, villan, och då ställdes den här kylväskan precis utanför så den första som tog i dörren och stötte till lite grann, sprängdes ju i luften, och [REDACTED] han har varit förbannad på [REDACTED] för det mesta som han har gjort och var förbannad på honom att det inte var [REDACTED] som sprängdes, utan att det var måg och dotter och hur det där misstaget gick till, att det var dottern och mågen som var hemma och inte [REDACTED] som var hemma. Vem som rår för det misstaget har jag aldrig fått klart för mig, men det är alltså då, det

har och göra med [REDACTED] och [REDACTED] då, rekognosering och så vidare. Men jag tror att [REDACTED] hade åkt på semester eller om han var borta över någon weekend, hade åkt nånstans. Det var den sprängningen det.

Sen hade [REDACTED] och [REDACTED] gått i konkurs båda två. [REDACTED] hade varit anställd i [REDACTED] rörfirma innan han greps och, in... brevbomben.

Dom hade hat både mot kronofogdemyndigheten och mot skattemyndigheten och [REDACTED] hade någon särskild ovän i skattehuset, som jag inte kommer ihåg idag vad han hette, men han hade uttalat hot mot någon på skattemyndigheten. Nu skulle man hämnas på myndigheterna. [REDACTED] skulle man återkomma till. Jag vet inte vad han fick för boende, om det här huset byggdes upp och så vidare, men [REDACTED] lades på hyllan tills vidare och så skulle..., skattehuset stod då i tur. [REDACTED] han åkte bort, för han var ju inte med när det var sprängningar. Skattehuset då, den bomben, han berättade för mig att han har tillverkat, [REDACTED] har satt ut den och där tror jag inte det hade varit någon rekognosering. Jag har ingen uppgift om att [REDACTED] hade rekognoserat den här. Det var väl nån sorts skrapa, det var givet hur det där skulle gå till.

Återigen, [REDACTED] är jävligt missnöjd med [REDACTED] Att en oskyldig omkom och att bomben ställdes inte där den skulle ställas, att den eller dom personer som skulle sprängas, dom blev inte sprängda, utan det var städerskan. Han var en jävla idiot, [REDACTED] här. Vad var det mera han sa

om den där sprängningen? Ja, det var nånting om att han betraktade sig som utlänning. Att [REDACTED] var så misshandlad av myndigheter, det var för att han var utlänning och [REDACTED] menade på att han var ju bara finne. Det är ju ingen utlänning, men det var förklaringen till varför han hade ställt den på en avdelning för utländska skatteärenden. Jag har det där i bakhuvudet att det var nånting sånt där. Han ställde.., [REDACTED] han ställde bomben där han ville hämnas, inte där [REDACTED] ville att den skulle placeras och så var det en städerska då som omkom. Och [REDACTED] betraktar då [REDACTED] som mer och mer galen och svårstyrd och så skulle han spränga kronofogdemyndigheten då i Ektorp. [REDACTED] gör bomben den här gången också, men ångrar sig och vill inte att den ska ställas ut. Han tycker det är fel att ställa ut i blindo, så att det blir inte kronofogdens folk kanske som dör, utan det kan vara besökande allmänhet som.., och han litade inte på [REDACTED] och han har erkänt för mig att han, för att avstyra, gjorde en snabbtur dit men vände om hem igen. Han gjorde en snabbtur dit på morgonen men vände om hem igen, för han fick inte syn på [REDACTED] där och trodde att han skulle lyda och inte ställa ut den, men sen fick han höra då att det hade sprängts där, men sen kom ju då, fick han ju veta då, att ingen hade blivit skadad utan man hade upptäckt bomben. Det var poliser som hade sprängt den.

Sen kommer nästa sprängning och det är att, då kräver [REDACTED] att man ska spränga socialmyndigheten i Tensta därför att han har fått avslag på begäran om understöd och han menade på att det var myndigheterna som hade förstört hans företag. Han hade dömts för någon hustrumisshandel och fått sluta och stämplad som sinnessjuk och så vidare. Nu skulle han spränga i Tensta på socialkontoret. [REDACTED] vägrade att medverka, så

att det är återigen oskyldiga människor som kommer att sprängas. Det är fullständigt vansinnigt. Han vill inte medverka. Han vägrar att göra den här bomben. [REDACTED] åkte och köpte grejer själv och skulle... Han skulle göra den här bomben själv och då bestämde sig [REDACTED] för att befria honom, som han säger, och hur gick befrielsen till? Ja, han.. Det här glömmer jag inte, för han har beskrivit det på det här sättet, att han hade gett okej, du får göra bomben själv, det får du stå för själv, men jag ska inte vara med. Men i alla fall så hade han då efter, om han hade fått anvisningar tidigare eller om han hade lärt sig under resans gång, så han kunde lite om det här, men i alla fall så fick han då ett pulver utav [REDACTED] Ett stötkänsligt pulver. [REDACTED] visste om att det där pulvret skulle förvaras blött. Då var det ofarligt. Men var det torrt så var det fruktansvärt stötkänsligt och han lurade [REDACTED] med att säga, att det blir extra stötkänsligt om du värmer upp det lite så att det är absolut kruttorrt och att [REDACTED] då skulle ha ut det här pulvret på en bakplåt och värma upp det lite grann och enligt [REDACTED] då, om man värmer upp det, så behövs det bara att han skakar plåten så här lite grann, så sprängs alltihop. Ungefär så minns jag, den förklaringen, att det var med ett sånt här stötkänsligt pulver som han sprängde och [REDACTED] visste inte om hur oerhört stötkänsligt det var, om det var torrt. Så han höll på och tillverka den här bomben själv då och hade satt in det här pulvret då på bakplåten eller nånting sånt där, som det hade gått till.

Han var rädd för [REDACTED] då under den här hösten, vad blir det för årtal här nu då? 1980? Sprängningarna var väl 1982/83, tror jag. Ja, det är hösten 1983, då börjar han och bli rädd för [REDACTED] och särskilt det här med Tensta. Det börjar bli mer och mer galenskaper. Att spränga helt,

bara oförsonligt, vem som helst kan dö. Fienden lever ju. [REDACTED] levde ju fortfarande.

Då börjar han och bli rädd för [REDACTED] Och så hade han... Han skulle fira jul hos nån flickvän, [REDACTED] [REDACTED] ville fira jul med [REDACTED] hade tagit till sig Christer Pettersson, som han sade, som livvakt, för han var rädd för [REDACTED] Och så det här att [REDACTED] skulle befrias och då ville [REDACTED] vara med nån som han hade förtroende för. Fick väl kanske nån sorts alibi också då, så att han hade då Christer Pettersson hos sig, som han sade som livvakt, och dom bodde i praktiken ihop då under en tid före jul och då kommer Palmevapnet in här då, silvrevapnet, som han har sagt till mig [REDACTED] att han kallar det för.

Dom tyckte båda två, att skulle han vara en riktig livvakt, så skulle han ha ett vapen, och då visste Christer Pettersson var han kunde få låna ett vapen och enligt [REDACTED] så åkte dom då till den här Sigge, som han kallas för. Knarkhandlaren, var väl det ord som användes, men han har nämnt också Sigge för mig. Dom åkte till den här knarkhandlaren och Christer Pettersson skulle låna vapnet och [REDACTED] vägrar att gå upp. Satt kvar i bilen, därför att han hatar allt vad knarklangare hette och han ville inte ha med det folket att göra. Han satt kvar i bilen och Christer Pettersson gick själv upp.

Det här vapnet då var han väldigt imponerad av Christer Pettersson och... Om det var strax före [REDACTED] greps, sen [REDACTED] hade sprängt sig själv, och [REDACTED] sa, att jag kommer när som helst att bli gripen för

förhör. Dom misstänker säkert mig för det här också. Och då bestämdes det, att Christer Pettersson skulle gömma det här vapnet ute, vid den här bomb..., ute på tomten nånstans, för polisen kunde komma när som helst...

Sidbyte av band 1.

...polisen också, och tur var att han hade gömt vapnet. Nånting sånt där har han beskrivit. Jag vet inte om dom greps samtidigt eller, men jag tror att han var kvar där när [REDACTED] blev gripen strax före jul då 1983.

Han har sagt till mig när han har erkänt det här då, att han hade Palmevapnet redan då, säger... Hade fått låna det utav Sigge och han har ju sett det och... [REDACTED] själv då. Och det var ett..., han tror han kallar det för Silvervapnet.

F: Nämnde han nåt mer om vapnet? Hade dom provskjutit det eller nåt sånt? Nånstans där ute?

S: Nej, inte... Ja, i så fall Christer Pettersson, men jag tror inte [REDACTED] var med och provskjutit. Han har inte berättat för mig nånting om att han har provskjutit, men att Christer Pettersson kunde hantera den, det var ju helt klart, och dom skulle ha det här då för man var inte riktig livvakt om man inte hade ett vapen, och då lånades det då från den här knarkhandlaren, men sen gömdes det innan och vad som hänt med det sen, vet jag inte.

Innan, här har vid då överenskommelse nummer 2, när vapnet var gömt, då ingår dom den här överenskommelsen, att griper dom mig och jag döms och jag döms för det här, för sprängningarna och [REDACTED] och alltihop, då var det Christer Pettersson som skulle utkräva hämnden och då är vi inne på det här att gå till svensk kriminalhistoria och då handlar det om att den främste företrädaren för staten skulle mördas först, och det var kungen, och så sedan så skulle ju då Palme, som den främste företrädaren då för regering och så vidare, ansvarig för rättsväsendet. Det var dom två som skulle mördas och det var det som var, går till svensk kriminalhistoria då i flera hundra år framåt. Men det har ju Christer Pettersson gjort på ett annat sätt. Av någon underlig anledning så tog han Palme först och hade så bråttom och tog det innan domen hade vunnit laga kraft. Det har jag ingen förklaring till. Det har [REDACTED] inte sagt nånting om heller, varför det blev så där. Han har ju aldrig fått möjlighet att prata med [REDACTED] också... Eller med Christer Pettersson. [REDACTED] har alltså inte haft möjlighet att prata med...

Det är bara spekulationer från [REDACTED] sida om varför det blev så där. Men i den här överenskommelsen om att, tar dom mig nu... [REDACTED] är alltså död. Tar dom mig nu, och jag döms oskyldig igen, som han sa, då ska du ta ut hämnden. Och jag frågade då [REDACTED] när han bekände det här. Döms oskyldig igen, men hur kan du hävda att du är oskyldig till sprängningarna. Och då kom han in på Amalthea, att han och Christer Pettersson hade diskuterat sprängningen av Amalthea och [REDACTED] då som sprängaren, att sprängningarna hade haft ett ädelt syfte och var motiverat. Det var rätt att göra så och då hade både Christer Pettersson då, när den här händelsen skulle tas, då hade man Amaltheasprängningen

som sin förebild. Att det kunde finnas ädla syften med sprängningar, och det här ställde Christer Pettersson upp på. Han tyckte att det var rätt och dom hade då Ammaltea som nån sorts förebild och som [REDACTED] sade, [REDACTED], han hade ju först blivit benådad från dödsstraff och sedan blivit benådad från livstid också och kommit ut innan han dog. Nånting sånt där var det han berättade för mig.

Där överenskom dom, att om [REDACTED] inte kom ut, så skulle dom, för att kunna kommunicera med varandra, så överenskom man om kodord och då var det här med, att brev som skickas skulle inledas med vän och broder och skulle avslutas med vän och broder och det betydde då obruten lojalitet och fortsatt kamp eller... Obruten lojalitet i alla fall. Våran överenskommelse gäller. Jag har inte hoppat av. Det var vän och broder.

Sen var det rovfågelsmotiv. Skulle vara meddelande om fortsatt kamp eller ytterligare hämnd, nånting sånt. När det här skulle avblåsas, så skulle det ske med kommunikation. Om man hoppade av eller om [REDACTED] avblåste det, så meddelandet, skulle vara en blomsterbukett, en blomsterkvast eller nånting i den stilen. Det är på det sätt dom skulle kunna meddela sig med varandra.

Sen säger [REDACTED] då, att han blev väldigt besviken på Christer Pettersson. Det gick fel även med honom. Okej, nu när domen hade vunnit laga kraft och han inte fick resning, trots att han friades från brevbomben då, så tyckte han ju att i slutänden blev det ju rätt ändå, att Palme hade fått plikta med sitt liv.

Det som är värt att framhålla också, det är att när han då var frikänd från brevbomben, så utgick han ifrån att han skulle få upprättelse. Så han ansökte om att få betalt från justitiekanslern för den tid han suttit inne oskyldigt dömd. Han fick inte ett öre, eftersom han var dömd till livstid och man ansåg inte att det fanns någon grund och ge honom ersättning. Sen skrev jag och begärde nåd. Jag begärde också resning med hänvisning till att en av hörnstenarna för fällande dom i stora bombmålet var ju undanröjda och han fick avslag på den resningen och sen sökte jag också nåd i ett par omgångar och då hänvisade jag till att... För att få ett straff omvandlat, livstidsstraff omvandlat och tidsbestämt, så måste man ha suttit en viss tid och då använde jag som argumentering, att han hade suttit oskyldigt dömd då 4 år för det här, brevbomben. Han hade suttit två år, tror jag, häktad och så hade han suttit ett antal år, så jag kom upp till att det blev 11½ år totalt, som han hade fått avtjäna i fängelse, om man startar ifrån sängkamarjävet och fram. Regeringen vägrade, så han fick inte nåd. Fick inte tidsbestämt straff. Så han fick ingen ersättning. Han fick ingen nåd. Han fick avslag på resningsansökningarna. Det betydde ingenting, att han hade friats för brevbomben, och så blev han sjuk och han skrev till mig 1991 nån gång, på hösten, första gången han talade om att han var sjuk. Jag ringde till honom och han talade om, att jag har bett om läkarvård; jag har bett om specialistundersökning. Jag känner att det är nåt fel i kroppen. Han trodde att han hade skelett cancer. Han sa att han hade ont i ryggen där nere. Han var svag i benen. Han hade yrsel, men att dom lyssnade inte på honom, utan dom ska döda mig, sa han.

Sen 1992, nåt år senare, då fick jag reda på då att han hade cancer. Att han hade fått sin dödsdom och det är där då som han börjar tala om att han ska ge sitt testamente. Det är på hösten 1992. Senhösten 1992. Vi går nästan mot jul. Han skickar till mig, testamentspapperna, numrerat från 1-10. Det är [REDACTED] själv då som har numrerat det där. Skickar dom till mig. Och när dom kommer till mig är dom blanka och jag kontaktar honom och säger, ja det här blanka testamentet, det är inte mycket för omvärlden. Ja, men det vet du ju, att jag kan inte skriva det, säger han. Jag skickar papperna till dig. Jag ska så småningom ge dig mina kapitelrubriker, som han kallade det för. Hans testamente skulle vara i 10 kapitel. Jag skulle få det så småningom. Och sen bestämdes det, att testamentet då skulle göras med, om det var präster från Kumla. Namnet kommer jag ihåg, [REDACTED], men jag vet inte från vilken anstalt. Prästen skulle vara närvarande och jag skulle vara närvarande och om jag skulle teckna ner testamentet då eller om prästen skulle göra det, det vet jag inte, men i alla fall så skulle det ske då, men...

Först hade han kravet, att han skulle ha nåd, eftersom han var dödssjuk, så han fick dö i frihet, då skulle han då ge det här testamentet och sen retirerade han när han inte fick det. Det var ju många som bad om nåd för honom då. Siwert Öholm körde det här i Kvällsöppet och man intervjuade honom från dödsbädden och, men om det var Hellsvik då som bestämde, hon var stenhård, alltså, det blev inget nåd.

Det sista han sa till mig, du måste ordna så att plitarna kommer bort och du kommer ner, för det här testamentet skulle göras då. Man vägrade att plitarna skulle tas bort, så det blev inte så heller och då innebär det då,

att dom här testamentsrubrikerna har han då förklarat för mig bara väldigt kortfattat vad det handlar om, vad dom här tio olika kapitlerna, vad det handlar om, och det är alltså då muntligt. Ett muntligt testamente. Och jag vet inte. Jag har det här. Vi kan ta det först, utav det skriftliga som jag har då under årens lopp. Så har vi det här med hans testamente och då har jag skrivit på en lapp och jag har pratat med honom på telefon.

Först har jag skrivit, [REDACTED] ringt från Tidaholm. Vam-ledaren Klas Lund sitter vägg i vägg. Han är fortfarande 7:3a trots brevbombsdomen då. Tror att han dör inom ett år, säger han här. Och det här är då hösten 1992. Besviken på Christer Pettersson. Knarket tar honom, säger han. Han knarkar ner sig mer och mer. Jag vet också att han var oerhört besviken på att överenskommelsen om kodorden här, vän och broder och rovfågel och allting, så från det att Christer blev frihetsberövad för Palmemordet och det rättsliga förfarandet, så säger han, att Christer Pettersson har inte kontaktat honom någonting. Det har inte blivit något avslut dom emellan, utan han börjar knarka och han gjorde pengar på det här, sa [REDACTED] och så vidare. Så han kände sig sviken utan [REDACTED] också, att han inte fullföljde, och det är ett kapitel. Ett kapitel här heter sveket.

F: Var det Christer? [REDACTED] kände sig sviken av Christer Pettersson?

S: Ja, [REDACTED] kände sig sviken av Christer Pettersson, att han då inte fullföljde det här. Inte en avsluta... Kunde då ha avslutat med att skicka, vad blir det, blomsterkvast eller skrivit och inte använt vän och broder.

Det innebär ju då att den här överenskommelsen om lojaliteten, obruten lojalitet. Han kunde ju åtminstone ha meddelat sig på något sätt. Han gjorde inte det. Han hörde över huvud taget inte av sig. Om det är sant eller inte, det vet inte jag.

Men om vi säger från 1988, 1989, slutet av 1988 i varje fall och framåt, så ska det enligt [REDACTED] inte ha varit någon kontakt mellan honom och Christer Pettersson på nåt sätt och han kände sig jävligt sviken utav honom. Och sen säger han, att han är jävligt besviken på Christer Pettersson, knarket tar honom.

[REDACTED] anser att allt är över nu. Har skickat manuspapper där testamentet ska skrivas in. Ringer [REDACTED] Och här har jag ett datum, men jag vet inte om det står 19/10 eller 14/10 1992, men det är endera. Han vill dö i frihet. [REDACTED] berättar om mötet hos [REDACTED] och där [REDACTED] var närvarande. Han berättar om dom edsvurna. Där skulle Christer Pettersson vara med. Han är med bland dom edsvurna, men han var inte med på det här mötet. Palme fick betala med sitt liv för horbocken, sa han då. Och dom här papperna ska jag ha med när vi träffas.

Och här har jag då dom här, och det här är då som [REDACTED] har skickat till mig och numrerat och kapitel 1, det är bedragaren och det är alltså då [REDACTED] och brevbomben, så det är [REDACTED] som är bedragaren. Horbocken, det är alltså kärleksaffären [REDACTED] - [REDACTED] 3, rubriken terror, det är möte med Christer Pettersson och tiden på Kumla och överenskommelsen där.

Dom edsvurna, det är mötet hos [REDACTED] där då inte Christer Pettersson var med, enligt min uppfattning.

5, det är hämnden, och hämnden är sprängningarna.

6 är befrielsen. Det är [REDACTED] död.

7, det är statsterroristen. Rättegångarna och kampen för rättvisan, att han blev stämplats som statsterrorist, och det var han stolt över, numera.

8, det är mordet. Kriminalhistoria skrivs.

9, det är sveket. Christer Pettersson svek. Drogerna tog honom. Det är hans syn på Christer Pettersson och varför han är beredd då att han kan få ta sitt straff för det här.

10, det är Amalthea, att försonas, Gud ger mig nåd, sa han.

Det är rubrikerna på det och det här har då alltså [REDACTED] skickat till mig och skrivit.

Ytterligare papper som jag har, det är då, att han skickar den här bilden till mig, fast det var långt tidigare, han ville att jag skulle veta hur [REDACTED] såg ut och då sa han, och det har jag skrivit här, denna anteckning har gjorts några dagar efter hans död i april 1993. PS. Här har jag satt nån liten blomsterkrans runt. Jag tror att det är för att markera att det är nån form av testamente. Det har också med tystnadsplikten att göra.

Du har fått bilden av mig, säger [REDACTED] då om den här bilden. Han påminner mig om bilden och hur [REDACTED] såg ut. Du har fått bilden av mig, säger [REDACTED] från sjukbädden. Efter min död, hälsa Palmespanarna att de kan börja här. Man ska alltså börja här. [REDACTED] vill dock ge Christer Pettersson tre år till att räta upp sitt liv. Har han inte gjort det tio år efter

mordet, så är tystnadsplikten hävd, det vill säga 1996. Ingen oskyldig får dömas för mordet. Det är viktigast av allt, säger [REDACTED] jag vet hur det känns. Och det är den här bilden. Sen har han skickat en del annat då som ger vissa besked.

Han skickade till mig det här kortet från [REDACTED] och där det är bränt på sidan också. Jag vet inte hur han har fått tag i det här kortet, men det är alltså brännskada på sidan och där har han skrivit till mig då, hälsningar [REDACTED] ej dynamit, dynamex, blyasid. Och jag frågade han vad han menade med ett sånt här meddelande och så [REDACTED] här då och då har jag skrivit, att [REDACTED] likviderades med det vita pulvret. Det räckte med att skaka bakplåtarna. Han sprängde bara oskyldiga. Christer Pettersson var den bästa livvakten att få. [REDACTED] var inte kvalificerad att gå till kriminalhistorien, utan det skulle [REDACTED] [REDACTED] då göra, men [REDACTED] var inte kvalificerad. Och här har jag också skrivit nånting om att han, den här bilden som [REDACTED] till mig då, det föreställde djävulen själv. Bilden av [REDACTED] föreställde djävulen själv, enligt [REDACTED]

Vad har jag mera? Ja, han har skickat till mig en artikel, nr 2, 1991, med Thorin, som håller i en Expressen där det står om sprängning. Och då hade han strukit för där då med rött, någon vill göra upp, då är det bara att hyra en mördare, har han strukit för med rött. Och så har han ringat in det här med rött. Och så här har han strukit för, rotelchefen kände själv en viss oro inför vad den s.k. bombmannen kan förete sig den dag han blir fri. Det kan han i praktiken bli redan nästa år. Lennart Thorin skötte hela utredningen om attentatet mot åklagare [REDACTED] villa i Nacka, och så vidare. Bombmannen är, enligt Thorin, en livsfarlig intelligent

psykopat. Där har jag skrivit på den här, enligt [REDACTED] så håller Thorin i sin hand lösningen på Palmemordet. Det är alltså sprängningarna och det här som har med [REDACTED] att göra. Varför man sprängde.

Jag har skrivit också, dyliga artiklar försvårar möjligheten att få nåd. Ja, det är svårt att läsa. Nånting sånt där.

Sen, det är alltså vad han har sagt till mig på telefon då, men jag undrar vad han vill med det här budskapet. Sen har han skickat till mig, Palmespanarna intresserade av Lasermannen. Bombmannen är en länk mellan honom och Christer Pettersson. Det passerar han utan att göra någon markeringar, men sen när vi kommer in här då på att, Bombmannen döms till livstid och så vidare, sprängningarna av åklagarvillan och Christer Pettersson och. Hans glödande hat mot samhället och myndigheter inympades i Pettersson under deras långa vänskap. Det har han då kryssat för. Han har strukit under då, att han är intelligent och högutbildad. Det gillade han att de skrev.

Så har vi mina anteckningar när jag vill veta då vad han har för budskap med det här. Jo, han har också strukit för att Christer Pettersson skulle ha dumpat mordvapnet i Klarabergskanalen, nära Centralstationen. Klarabergsbron är en logisk plats att kasta vapnet. Och då har han sagt här då, knarklangarens namn var Sigge, kompis till Christer Pettersson. [REDACTED] hatade alla knarklangare. Vapnet kommer aldrig att hittas, enligt [REDACTED] Nära men ändå så långt ifrån, säger han, och då prata han i gåtor. Då har han strukit för då, Klarabergskanalen och så vidare. Nära men ändå så långt ifrån. Och det har jag tolkat som att man är väldigt nära

lösningarna, men ändå tycks man vara långt ifrån. Och enligt [REDACTED] då så var han med när Christer första gången lånade vapnet, väntade i bil utanför, det har jag skrivit där. Det är alltså från samtal då med [REDACTED]

Sen har han skickat till mig fotostat på sannolikhetskalkyler över skyldighet och kommit fram, att ju mera osäkra faktorer som visas. Han argumenterar mot det s.k. indiciebevisningen, att ju mera man lägger fram med såna här indicier, desto osannolikare blir det, desto osäkrare blir det och så har han kommit fram med matematisk, som matematiskt snille här då, att Birgitta Blom har ju resonerat rätt när hon har sammanvägt indicielänkarna och det innebär att för varje indicium så ska det bli svagare och svagare och det självklara var då att Christer Pettersson friades.

Och så vill han att jag ska ge domstolsledamöter i framtiden då när jag jobbar som brottmålsadvokat, lektioner i statistik, använda mig av det här och sen säger han då... Jag undrar ju, det här är svårt att begripa, det han skickade, vad han menade, och då säger [REDACTED] här, om det här, vad han vill, jo, att sannolikheten har nu ökat. En rovfågel skulle inte sitta i bur, säger han. Christer Pettersson har friats i Palmemålet, en rovfågel ska inte sitta i bur och nu har sannolikheten ökat. Det har jag tolkat till i dag nu, som att den slutliga hämnden, kriminalhistorien var inte riktigt färdigskriven. Det var ytterligare en person som skulle dödas.

Och här har han skrivit till mig, det här är tydligen fotostat, han har... Nej, just det, så här var det. I slutet av 1992, början av 1993, så var det

en som hette Per-Olov Börjesson som absolut ville att det skulle ges in en ny resningsansökan. Den slutgiltiga som jag gav in, den gav jag in i början av... Ja, vad var det, början på 1992, tror jag. Och avslaget kom efter sommaren 1992. Då ville man göra ett nytt försök och då har jag svarat här, att jag ville inte medverka. Hur är det jag skriver? För att gå till HD igen krävs nya bevis eller nya omständigheter som tillkommit och blivit kända efter avslaget den 21/9 1992, det har vi här, ja.

Att gå till HD med samma material är ett rent rättshaveristbeteende som jag ej kan gå med på. Det enda, skada mitt anseende. Jag anses då inte längre seriös, om jag ställer upp på såna här dumheter. Vad som nu kan göras är att söka nåd för honom och då har jag skrivit här, och det är då i samtal med [REDACTED] att han är mycket sämre. Innan han dör vill han ge sitt testamente. Han säger, att han vill avge full bekännelse. Prästen och jag ska vara där och så har jag skrivit, ring Krim, och det här innebär ju då att... Jag tror att jag ringde också och försökte och få bort dom här plitarna, om det var det som gällde då. Det är jag lite osäker på, eller om, att det inte behövdes någon bevakning.

Jo, det var så här. Han är så sjuk så han kan inte lämna sängen, varför ska han då bevakas. Behöver man bevaka en döende person som uppenbarligen inte ens kan resa sig ur sängen och gå själv. Men han fick inte framgång med nånting. Det var tummen ner på allting.

Man jag skrev att [REDACTED] är mycket sämre och innan han dör vill han ge sitt testamente och han säger att han vill avge full bekännelse och att prästen också ska vara där.

Och sen här har jag skrivit... Jo, det här är, har och göra med då att han är ju sjuk långt innan man officiellt medger det från anstalten. Jag skriver, Hej [REDACTED] jag har sökt dig per telefon i flera omgångar och fått svaret att du inte vill, alternativt ej orkar prata med mig på grund av din sjukdom, skriver jag.

Och sedan sista fullmakten och den sista resningen. Enligt [REDACTED] var det här hans sista chans, har jag skrivit på fullmakten. Och så var det ju, sen avslogs den. Men det är den sista fullmakten. Jag tänker på det här med tystnadsplikten. I och med att samtycke finns så... Alltså efter det här, så har jag ju inga, är jag inte försvarare längre eller, efter det här datumet. Men i och med att det finns samtycke, så anser jag ändå att det inte ska vara tystnadsplikt .

Ja, här pratar jag till justitiedepartementet om skattestriden och prövning i hovrätten, han blev frikänd och att han vill söka försoning. Han känner inget hat längre. Han säger, jo det är nog det här jag vill visa när jag tagit ut det är. Även åklagaren har lidit svårt och där... Jag har frågat honom, men [REDACTED] fick ju leva. Hur kommer det sig. Det var jag intresserad av att veta. Ja, säger han, men han har fått sitt straff. Ja, på vilket sätt då? Och då trodde jag han menade på att sprängningen i sig var tillräckligt. Nej, han sa så här. Det är inte bara sprängningen, utan hans dotter blev knarkare. Där hade han fått sitt straff. Han hade bett till Gud, sa han, att åklagaren skulle dö, men nu hade han fått sitt straff ändå, därför att dottern blev knarkare och det var en sån näsa för en åklagare att han hade misslyckats så med sitt liv, att till och med hans dotter blev knarkare, så det räckte.

Och sen har han skickat till mig första sidan utav domen, Svea Hovrätts dom, och så har han strukit under, vilket aldrig avsänts, ett brev och så har han enligt min anteckning här, det står då att hovrätten kommer fram till att det inte fanns något motiv eller fientlig inställning till socialdemokratin och Olof Palme. Då har [REDACTED] sagt till mig att han hade dubbla motiv och han säger, [REDACTED] till mig, att han har fått det här brevet. Att det här är fel. Han har fått det är brevet och så säger han att han blir allt sämre säger han här. Men det här är inte cancer, utan det... Han gjorde gällande, att han hade fått svag rygg på grund av att han satt fängslad så länge, så det här är inte cancer. Det är tidigare. Sen att han blir sämre, det är alltså i benen och ryggen.

Men här protesterar han eller vill visa mig då att, vad snett man är här, att dels att Christer Pettersson inte hade någon fientlig inställning och om jag minns rätt... I samband med att jag pratade med honom om det här, så sa han, att Christer Pettersson hade varit jävligt förbannad över att han inte fick den advokat han ville ha, utan att han hade måst hungerstrejka och att han hade dömts oskyldig för brevbomben och det var [REDACTED] fel alltihop. Så han hade... Motivet var då dels att han själv hade en väldigt negativ syn på rättsväsendet, att det fungerade så här illa, så han hade gemensam inställning med [REDACTED] då, att man skulle hämnas på dom främsta företrädarna. Han hade dels sin egen syn på hur det här hade varit då med [REDACTED] och så sedan var motivet att hämnas även för [REDACTED] Den är överenskommelsen man hade. Han hade ett eget motiv, hatet mot Palme.

Nånstans här jag i bakhuvudet också att han har berättat, ja, dels Amalthea, dom har pratat om Amalthea tillsammans, men det är nånting mera när det gäller Christer Pettersson. Jag tror Borgenstjärna ska ha skrivit någon kritisk artikel, eller vad det nu kallas. Ja, den här Sege Borgenstjärna som jag aldrig haft med att göra, en mycket underlig figur, han skulle ha skrivit någon hatartikel om Olof Palme, som Christer Pettersson hade läst och att Christer Pettersson hade samma uppfattning som Borgenstjärna.

F: Om du får höra titeln, känner du igen den i så fall?

S: Vilken då?

F: På den här skrivelsen.

S: Ja,...

F: Kan den ha hetat "Sverige du förskingrade" eller nåt liknande?
Säger det dig nånting?

S: Nej. Sverige du förlorade, eller nånting sånt där tror jag det var. Inte förskingrade, förlorade. Nån sorts förlorat land, eller nånting sånt där. Men jag har aldrig sett den. Vet inte vad det är.

Sen då så har jag fått ett brev, som heter Thorins privata hämnd, och där säger han då på slutet.. Det här handlar då om, med tydlig styrka har det framkommit att Thorin önskar att ■■■ aldrig ska slippa ut ur fängelset.

Christer är däremot övertygad att [REDACTED] är oskyldigt dömd. Av denna orsak sprider Thorin ut rykten om att [REDACTED] har uppmanat Christer att mörda Palme, och så kommer han fram till då, hur han har dömts då utan någon bevisning och han menar väl då, att det fanns tuff bevisning mot Christer Pettersson när han blev friad, men han sitter på livstid utan bevisning.

Sen kommer på slutet då, när nu Christer är frisläppt, kan ju inte [REDACTED] vara hjärnan bakom mordet på Palme, till Thorins besvikelse. Och här har jag gjort anteckningen, rovfågeln släppt, vad menar [REDACTED] För det förstod jag inte då. Det här är 1989. Han sa till mig som kommentar, att rovfågeln var släppt. Christer Pettersson var frisläppt. Rovfågeln var frisläppt. I dag vet jag ju nu att det har med kodorden att göra. Hämnaren var släppt.

Och sen är det den här då... Observera ett brev saknas. Vad är det jag vill visa med det här då. Bifogar beviset mot Christer Pettersson. Varför är det ej undertecknat? Men det var ju tydligen inte. Bifogar beviset..., ska se, bifogar beviset mot Christer Pettersson. Varför är det ej undertecknat? Och det är en artikel i Contra. Låt dig inte luras av Gorbatsjov eller är rättvisan rättvis, det är väl det som åsyftas då. Jag har strukit för här då på sista sidan. Palmemordet ger oss praktisk belysning på hur även ambitiöst polisarbete kan leda fel. Först greps en frireligiös 33-åring, sedan fastslog Hans Holmér med 99 procents sannolikhet, det var fråga om en konspiration inom den kurdiska organisationen PKK och till slut bestämde man sig för att åtala Christer Pettersson. Alla tre fallen anser sig utredarna haft starka indicier mot den misstänkta, men rent

logiskt vet vi att det i åtminstone två av fallen måste vara oskyldiga som varit misstänkta. Här har inte jag skrivit nånting. Tydligt har jag inte diskuterat med honom vad han menade, för han skickade ut mycket sånt här med dubbla budskap.

Men jag anteckna, ett brev saknas. Han skriver om beviset mot Christer Pettersson, men han har inte talat om för mig vad det är. Och nåt som inte är undertecknat.

Ja, det är vad jag hade och säga, för det spänner över lång tidsrymd och mycket uppgifter och problemet är ju då, när han utgår ifrån att allt han skriver läses. Det visar ju när han skickar testamentspapprena blanka, att all kommunikation med [REDACTED] ska ske om man träffar honom öga mot öga, eller på telefon, och då får det inte vara telefonsamtal där han har ringt upp, utan det måste vara ett där jag ringt.

1993. Jag har bläddrat och tittar då från 1991 till 1993, när han blir sjuk och börjar och ge mig mer och mer ledtrådar och bekänner under hand eftersom, så har jag tittat i dom här, mina kalendrar då som jag har på mitt skrivbord och det finns nån anteckning om testamentet.

Ska se här. Får ta sida för sida. Jo, där kommer det. Den 28 februari, har jag skrivit in angående [REDACTED] skriv in testamentsrubrikerna. Han ville att jag skulle föra in dom.

F: Vilket år är det?

S: Det är 1993. Den 28 februari. Han vill att jag ska skriva in dom här testamentsrubrikerna för dom har ju han i huvudet. Han talade om för mig vad som ska stå där. Jag har på fredagen den 26 skrivit ett brev till [REDACTED] angående [REDACTED] Resning? Där var det också frågan om att [REDACTED] då när jag vägrade, så skulle man vidtala [REDACTED], eller om man redan har gjort det. Och så har jag skrivit på, till vänster om måndagen den 22. Ring [REDACTED] [REDACTED] denna vecka. Pia, kolla om han är på sjukhuset. Vi skall också ringa Krim. Kriminalvårdsstyrelsen.

Jag ska se om jag har nåt när han dog. Ja, här har jag inskrivet lördagen den 20 mars. Kontakta Kumla. Prästen [REDACTED]. Ja, då är han tydligen på Kumla då. Kontakta Kumlaprästen [REDACTED] angående [REDACTED] [REDACTED] och det ledde inte till något. Och sen var det i, tror det var i april han dog. Ja, där har vi det, ja. [REDACTED] död den 16 april.

I 92:an, jag tänkte lämna dom här till er. Om det har något värde. December. För det intensifieras ju här. Han gav ju mig, eftersom... Jag kanske minns fel. Jag har för mig att det ska finnas någon anteckning här. Ring eller skriv till [REDACTED] [REDACTED] Jag har gjort såna här anteckningar där han vill komma i kontakt med mig, han har ringt och jag inte är hemma då.

Det var ju i september han fick avslag. Ja, det kan ni ju bläddra och titta om det är nåt som intresserar, men...

F: Kan titta i den där sen; så kan vi i så fall återkomma om vi behöver ställa några frågor i anslutning till anteckningarna.

S: Ja, ni kan titta på det här. Det finns också 1991. Det är en del gånger när han absolut krävt att komma i kontakt med mig, så är det inskrivet, att ring [REDACTED] [REDACTED] och så har jag ringt Krim och så har man satt nå nista deadline när han ville ha resningsansökan ingiven och, men det är alltså slutet av 1992 och 1993 då som... När han börjar och inse ödet... Jag frågade honom också, att han skulle dö. Jag frågade honom också just det här med att, om nu allt det här läggs fram, så kan det ju innebära då att Christer Pettersson hamnar i fängelse och du sätter honom då, och jag sade det också, på ett livstidsstraff. Det finns ingenting annat. Och då sa han till mig, att han har knarkat ner sig. Dels hade han svikit honom med att knarka ner sig så mycket så han hade det bäst på kåken. Sen pratade han tjallning då, att jag kommer inte tillbaka till fängelset, till anstalten. Jag kommer inte tillbaka till anstalten. Jag ska dö här. Och då berättade han, att han hade varit utsatt för dödshot, eller om han till och med hade blivit misshandlad av någon som heter [REDACTED] som hade satt någon dödsdom över honom. Han skulle likvideras för att han hade varit tjallare och det här menade han på, att skulle jag ha varit vanligt sjuk och återvänt till kåken, då menade han på att han hade inte kunnat tagit det där ställningstagandet. Men nu ville han försonas inför Gud. För han var religiös också. Han ville försonas inför Gud. Christer Pettersson hade det bäst på kåken. Allting skulle fram.

Det är synd att man inte gick med på att dra tillbaka vakterna och låta honom ligga på den där sjukavdelningen, när han ju inte ens kunde resa

sig ur sängen, så att [REDACTED] och jag hade fått suttit där. Nu är det ju det, att prästen har ju då en helt... Vi hade ju fått en komplikation där, med prästen närvarande. Där kan man inte bryta tystnadsplikten, över huvud taget, inte ens på medgivande. Men det ser ut så här i dag nu. Han dog ju snabbare än vad jag trodde. Jag trodde han hade en tre, fyra månader kvar. Istället så dog han ju helt plötsligt bara.

F: Men det du har berättat nu, det är allt som han har berättat avseende Palmemordet?

S: Ja, jag kan ju få tjuvtitta här om det är nånting som... Jag tycker att dom två överenskommelserna med Christer Pettersson är viktig. Kodorden dom emellan. Att han har varit med när, det han kallar för Palmevapnet eller Silverrevolvern lånas första gången.

F: Om jag får ställa några frågor kring vapnet, för det är såna här konkreta saker som vi gärna vill ha svar på? Han hade sagt, [REDACTED] att det var, han kallade det för ett Silvervapen. Fick du höra nånting om att Christer hade det här vapnet när han hade varit uppe hos Sigge, när han kom ner, eller fick du några mera detaljer?

S: Ja, jag fick klart för mig att vapnet lånades då. Och Christer Pettersson skulle ha det och att han hade det och han har sagt till mig, [REDACTED] att det vapen som Christer Pettersson lånade den gången han var livvakt, det var Palmevapnet. Det har han sagt till mig.

F: Förklarade han hur han visste det, eller så han det helt frankt?

S: Nej, det förklarade han inte hur han visste. Ja, han sa att han hade sett det, men hur han kan veta att det var Palmevapnet, det ska möjligen vara då att han har läst sig till nån beskrivning och...

F: Alltså att han har utgått från att det är vapnet i så fall?

S: Ja. Men han kan ju inte veta det här för han sitter ju, han sitter ju fängslad när mordet sker och har ju inte varit ute efter det heller. Men han har sagt att det var Palmevapnet då som lånades ut av Christer Pettersson.

F: Men när dom lånade vapnet, då var det för att Christer skulle ha det som livvakt då, skydda [REDACTED]

S: Mm

F: Det var inte tal om något annat, vad du vet?

S: Nej, nej. Och sen har inte Christer Pettersson varit med i sprängningarna alls, utan Christer... Utav dom här edsvurna, dom var alltså då fyra, så blev det så, att Christer Pettersson, när nu [REDACTED] var död så blev det ju att Christer Pettersson, han skulle vara den som utkrävde hämnden, om [REDACTED] inte kom ut, om han greps och inte kom ut.

F: När man prata om att man skulle då hämnas på samhället genom att mörda kungen och, i första hand då, och Olof Palme i andra hand, sa, utvecklade han det på något vis?

S: Ja, att Kungen var den främste företrädaren för staten, för Sverige, och att Palme då var den främste företrädaren för Regeringen och dom folkvalda, så att säga. Han hade svikit folket. Det uttrycket använde [REDACTED] att rättssystemet var det viktigaste att omhulda, att man bodde i en rättsstat. För utan rättsstat så fanns det ingen rättvisa. Och det var ju här också som Borgenstjärna kom in med nån hatartikel då mot Olof Palme, som applåderades av både [REDACTED] och Christer Pettersson. Jag tror att det var inte så då, att det var bara [REDACTED] som hade läst det här, utan att, på något sätt hade Christer Pettersson fått den här i sin hand. Jag kommer inte ihåg exakt vad den hette, om det var en bok, eller om det var en debattartikel eller ett hatbrev till nån myndighet. Nånting var det i alla fall.

F: Var det något tal om, i samband med att man pratade om att hämnas då, genom att mörda Kungen eller Palme? Var det något tal om hur det skulle gå till, nån planläggning och vem som skulle, så att säga, utföra det?

S: Ja, jag har ju funderat på om [REDACTED] fanns kvar även nu och skulle rekognosera, men jag har letat i, försökt och minnas tillbaka, men jag får inga hållpunkter för att [REDACTED] fanns kvar, utan att det är bara Christer Pettersson kvar.

F: Men sa inte [REDACTED] nånting? Få lite fakta vad som är sagt?

S: Ja, på det här mötet så bestämdes det att Miekalinna skulle rekognosera, men det var sprängningarna. Det var ingenting att göra med den här senare hämnden. Det som akut bestämdes mellan [REDACTED] och Christer Pettersson, när Christer Pettersson var livvakt, det är en senare händelse och där kommer inte Miekalinna in, utan han skulle rekognosera före sprängningarna.

F: Han sa ju också, att när han blev fri från brevbomben, så sade han, att hade jag fått den här domen för tio år sedan hade Palme levat i dag.

S: Ja, det har han också sagt.

F: Utvecklade han det på något vis?

S: Det här är ju en utav dom här psykopat....

Byte av band.

Band II. Sid 1.

S: Det är en senare händelse och där kommer inte Miekalinna in, utan han skulle rekognosera före sprängningarna.

F: Han sa ju också, att när han blev fri från brevbomben så sade han, att hade jag fått den här domen för tio år sedan hade Palme levat i dag.

S: Ja, det har han också sagt.

F: Utvecklade han det på något vis.

S: Det där är ju en av dom här psykopatantydningarna som... Jag anser att han har manipulerat mig under dom här åren 1985 och framåt tills det blir full bekännelse. Det där är också en utav dom sakerna, när han säger nästan rent ut hur det står till med saker och ting, men sen tar tillbaka.

F: Det här med att, han utgår tydligen då efter vad du har berättat här, att det ska vara Christer som har mördat Palme. Vapnet är ju ett konkret påstående, att man har skaffat ett vapen, att det ska vara det som har använts senare. Finns det något mera, som konkret, när det gäller mordet på Palme, mer än allmänt, att han skulle mördas? Som du har hört av

S: Ja, det var ju när Palme var skjuten, så spontant så hade han invändningar, att det var fel person, att det skulle vara Kungen, och varför Christer hade haft så bråttom. Domen hade inte vunnit laga kraft. Det kom som en chock för [REDACTED] att Palme dog innan det var slutgiltigt kört i bombmålet. Det hade ju funnits en chans att HD hade tagit upp det och då fick ju jag kalla fötter, för jag insåg ju då att det fanns en klar koppling emellan dom här två. [REDACTED] visste mera att nånting hade gått snett där. Dels att mordet var för tidigt och det var fel måltavla. Det var alltså Kungen som skulle mördas först. Och det var då jag frågade honom, men det här innebär ju då att den överenskommelse

som du och Christer då har här, så, eller att det måste finnas någon överenskommelse mellan er då. Nja, sa han, det är missriktad hjälpverksamhet. Då retirerade han med en sån enkel förklaring, men jag kände ju inom mig här, att det var Kungen som skulle mördas om han var slutgiltigt dömd och satt på livstid och så sedan Palme. Då går Christer Pettersson in och gör det här innan domen hade vunnit laga kraft och så i fel ordning.

F: Ja, var jag vill komma med mina frågor är ju, att även om [REDACTED] och Christer Pettersson har kommit överens om att Palme ska bli skjuten, så kan ju ändå nån annan ha utfört mordet och att [REDACTED] i så fall har utgått från att det är Christer Pettersson.

S: Ja, det vet ju inte jag. Jag har ju bara den, yttranden han fällt till mig, vad han skrivit till mig och just testamentsbiten. Mordet, han har ju sagt till mig att det är... Dom två har kommit överens om det här innan [REDACTED] blir gripen. Bara några dar innan, eller dan, dygnet innan, så har dom den här överenskommelsen. Där du har allt om kodorden och så vidare, om [REDACTED] inte kommer ut. Det finns alltså en överenskommelse som har ingåtts när han var livvakt. Det är det konkreta som jag har. Att [REDACTED] har berättat om den här överenskommelsen dom emellan och där finns ju med dom här dubbla motiven, att Christer Pettersson har ett eget hat också, men att han ställer upp för [REDACTED] och tycker att det här, [REDACTED] hor då var en dödssynd. Man ska hämnas på hela samhället. Så släpper man [REDACTED] då därför att han har fått sitt straff, men hämnden mot samhället det blir kvar.

Så när du frågar efter det konkreta, det är alltså då den överenskommelse som dom ingår innan [REDACTED] grips. Sen släpptes han väl i några omgångar också. Där har jag inte några tydliga belägg för kontakter dom emellan när [REDACTED] var på fri fot. Jag tror dom undvek att träffas, efter den här överenskommelsen då så. Han satt ju inte inne hela tiden. Jag har för mig att han släpptes och greps i ett par omgångar.

F: Han lämnade ingen mer beskrivning av det här vapnet som dom skulle ha fått från Sigge, mer än att det var silverfärgat? Han pratade inte om kaliber eller vad det var för sorts vapen?

S: Nej. Det han har sagt till mig, det var att det var Palmevapnet som lånades redan då. Hur han kan veta det, det har jag svårt att, det kan jag över huvud taget inte förklara. Om han har utgått ifrån det bara. Men hans beskrivning när han prata om silvervapnet, det var ju då, att det var metallfärgat det mesta. Det var inte så mycket trä eller svart eller, utan att det var blankt. Jag har ingen erfarenhet utav vapen alls, så jag kan inte uttala mig om det.

F: Anders Helin, några frågor?

H: Ett par, kanske. Den är informationen du lämnar nu, den har ju kommit så att säga, bitvis genom [REDACTED] och det är ju i huvudsak tydligen året innan han dör som...

S: Ja, från september 1992...

F: September månad.

S: Och fram till hans död.

F: Fram till hans död. För att få kronologin riktig här nu. Om jag inte missförstått dig så får du strax efter det att Palme är skjuten, så har du kontakt med [REDACTED] där han säger att ja..., vad var det han sa förresten, kan du erinra dig det?

S: Ja, först så handlade det då om att det skulle vara någon komplettering till HD, men varför han ringde. Varför han hörde av sig. Det var ju då att Palme var skjuten och vi kommenterade det, och då sa han till mig, att allting blev fel. Det var det uttrycket han använde. Det blev fel ordning. Det var ju kungen som skulle skjutas, om han sa först också, skulle skjutas först. Och sen har ju inte domen vunnit laga kraft. Sen kunde det ju bli ändring på det här, och det var då jag undrade, är du i maskopi med Christer Pettersson, är det du som har beordrat dom här mordet. Har ni någon överenskommelse. Det fick jag ju reda på långt senare. Och då förnekande han det och sa då att, nej det är bara missriktad hjälpverksamhet. Men jag svalde ju inte det där, att han hade anmärkningar på att det var fel person skjuten, att det skulle...

H: Men nämnde han redan då, alltså 1986, Christer Petterssons namn i samband med Palmemordet?

S: Ja, det gjorde han. Han har gett antydningar hela tiden.

H: Ja, före mordet kan han väl rimligen inte ha sagt så mycket om... den här överenskommelsen som han och Christer...

S: Nej, det...

H: ...hade, det har du fått reda på först i efterhand.

S: Oh, ja.

H: Men du menar alltså, att kort efter mordet så sätter han Christer Petterssons namn i samband med själv Palmemordet?

S: Ja, det gjorde han på ett ganska direkt sätt.

H: Använde han... Var Christer Pettersson ett okänt namn för dig då? Christer Pettersson hade ju vittnat i hovrätten i och för sig då.

S: Han hade använts som karaktärvittne och jag hade diskuterat det rätt mycket, att vi skulle inte ta in nånting som hade med brevbomben att göra, och med Kumla-tiden och göra och så vidare. Så jag visste vem Christer Pettersson var. Jag visste också att han var straffad för nåt. Att han var grovt, gravt kriminell det visste jag om. Men jag visste inte så mycket om honom annat. Sen har ju då [REDACTED] velat när Christer Pettersson svek honom, som han säger, så har han velat att jag ska ta kontakt med Christer Pettersson. Varför jag inte har gjort det, det är då det han sa om Kungen och Palme och fel ordning och så vidare, och att

... jag visste redan strax efter mordet, att det fanns en koppling här. Det har gjorts, att jag har varit jävligt försiktig att vara budbärare när jag mer och mer förstått hur det har legat till. Så jag har alltså vägra att ta kontakt med Christer Pettersson och då var det nån som hette [REDACTED] som... Det skulle bli ett möte hos [REDACTED] och han begärde, skulle begära permission för att få åka till [REDACTED] utanför Stockholm nånstans på nån... Han bodde i någon större fastighet. Jag har varit dit en gång också. Men han fick nej till det mötet och då hade han övertalat mig, att jag skulle ställa upp det mötet och vara med där, och det lovade jag, men det blev ingenting utav. För han ville diskutera då, om det hade med det här att göra, det vet jag inte, men han ville diskutera då viktiga saker, som han sa, och han ville göra det utanför fängelset. Men han fick inte den permissionen.

Sen har han sagt till mig i ett par omgångar, att han har försökt att få kontakt med Christer Pettersson med hjälp av [REDACTED] men jag tror inte att det lyckades något bra det heller.

H: Ja, jag undrar om vi inte skulle ta och göra en paus här, i förhöret.

F: Det kan vara lämpligt. Klockan är 1145 och vi gör en paus.

S: Ska vi, om det är mera, ska vi köra det före lunch eller?

H: Ja, ska vi inte ta och äta lunch. Ta en lunchpaus nu och sen träffas här. Får vi se om vi har kommit på nånting, eller om du har kommit på nånting.

Band III. Sid 1.

F: Då återupptas förhöret med advokat Per Svensson, klockan 1255. I övrigt är samma personer närvarande som tidigare.

Har du under lunchpausen här kommit på något ytterligare som du vill tillägga till det vi har pratat om tidigare?

S: Ni har ju dels tittat i det här skriftliga jag skickade till RÅ. Ni har inte funnit nånting där som är bortglömt. Men däremot så tror jag det är viktigt att man, eller att jag försöker använda, eller minnas exakt dom ord som [REDACTED] då använde. Och det här silvrevapnet, det ord som han använde var silverkillern, och att det var det vapnet som skulle lånas, så att när han då skulle beväpna sig som livvakt, Christer Pettersson, så var det ett speciellt vapen han skulle låna, och det var den här silverkillern. Därför att det här vapnet lånade då den här Sigge ut i andra sammanhang, just när det handlar om att döda och jag tror att det var frågan om då, avrättningar i, uppgörelser i undre världen så visste dom att dom kunde få låna ett vapen utav den här Sigge.

Men jag minns inte att han har nämnt någonting om att det skulle vara Magnum eller beskrivit den utöver det här. Men däremot så sa ju då Christer Pettersson, att det var ett grisigt sätt att döda, det här med att spränga. Han gillade inte det. Han var väldigt kritisk, utan att den här hämnden nu som dom hade kommit överens om, om den skulle verkställas, så var det alltså med skjutvapen, och det var med det här vapnet. Det är ingen tvekan om att vapnet lånades både för att en livvakt ska ha vapen, men även för att utföra hämnden så småningom.

F: Det sas uttryckligen?

S: Ja, det sas uttryckligen, att det var på det sättet.

F: Det här tillfället när Christer Pettersson skulle ha sprungit ut i skogen. Det var ju en, vid en tidpunkt där polisen hade spaning på [REDACTED] och Christer Pettersson. Har [REDACTED] nämnt nånting om man har pratat med polisen om det här tillfället när Christer sprang ut, om han har blivit tillfrågad om varför, eller liknande?

S: Ja, endera var det så att dom var nära och gripas och att Christer Pettersson smet ut genom nån sorts altandörr eller balkongdörr, som stod lite öppen. Eller också blev dom gripna och han gjorde det här strax innan, att dom inte öppnade, eller [REDACTED] öppnade inte, utan det tog tid. Han fördröjde polismännen vid dörren. Det var nånting sånt, men jag är väldigt osäker på det, eller om, var där för att gripa dom och dom öppnade över huvud taget. Men vad jag förstår av polisens arbete, så nöjer man sig inte med om man hör att det är personer på insidan. Så det borde ha varit i samband med ett gripande, men jag är ganska säker på att [REDACTED] har berättat om att det här har hänt i samband med ett gripande. I vart fall då nära ett förestående gripande och att Christer Pettersson inte ville riskera att han blev visiterad, utan att han hade sprungit ut och gömt det i, på den här tomten på Ingarö. Det är väl skog där, om jag minns rätt.

F: Om jag frågar så här då, nämndes, har [REDACTED] sagt, att man påstod att Christer hade gömt något annat än ett vapen till polisen, vid något tillfälle?

S: Ja, om det här har kommit fram i utredningen på något sätt. Jag har en minnesbild av att [REDACTED] har sagt, att om han skulle förklara sig varför han hade dröjt att öppna, eller om han har berättat om att Christer Pettersson sprang ut. Men på nåt sätt har jag en minnesbild av att det finns med nånstans i nån utredning. Sagt nånstans, att det finns en sån här incident. Att den här ska vara dokumenterat på nåt sätt, men jag är väldigt osäker på i vilket sammanhang. Jag tror han sa också, att dom var, att han efteråt, eller dom hade förstått att dom var under spaning. Det har han sagt också, men dom hade svårt att greppa det här, men att, åtminstone efteråt så vet han att dom var under spaning.

Men han nämnde nånting om, att det var ju inte bara det att han kände, att när som helst kommer jag att bli förhörd om det här med [REDACTED] sprängning och allt vad det nu var och dom sprängningar som hade varit tidigare. Och då när han hade Christer Pettersson som livvakt, och han hade det här vapnet, så hade dom en beredskap för att om polisen kom, så skulle [REDACTED] fördröja och han fick smita ut och gömma det, och att det finns en sån händelse, men det är så mycket som har hänt och så mycket som har berättats och så många år, så att jag kan inte svära exakt på hur det var.

F: Om jag då ställer en ledande fråga. Har du hört talas om att Christer skulle ha påstått att han sprang ut för att gömma ett pass?

S: Ja, det stämmer. Där har vi det. Han, Christer Pettersson, han ljög om att han sprang ut för att gömma några personliga handlingar, om det var nåt pass, men enligt [REDACTED] när han berättade för mig, så var det den här silverkillern han gömde. Därför att han skulle ju ha den här vid den hämnden som skulle utkrävas sen om [REDACTED] åkte fast. Jag blev ju tillfrågad tidigare också om han har berättat att dom tränade med det här vapnet. Christer Pettersson skulle träna på det, men [REDACTED] har inte varit med vid någon skjutning eller vid någon träning. Inte någon gång, men Christer skulle träna, och förmodligen hade han inte hunnit att börja träna på vapnet när [REDACTED] greps. Det är den minnesbild jag har.

F: Så att enligt din uppfattning så är det samma händelse som avses när man pratar om att gömma pass och gömma vapen?

S: Ja, det är samma händelse. Han hade ljugit. Han hade ljugit och sagt, att han hade gömt det, om det var ett pass eller några ID-handlingar, men det var vapnet han gömde och att polisen... Endera hade dom godtagit det, eller också hade dom misstrott honom och letade lite provisoriskt där ute, men inte hittade.

F: Det här sista du sa om att Christer skulle träna på vapnet, utvecklade han det på något mer sätt? Hur, eller var?

S: Nej, det hade med det här sättet, att han kritiserade sprängningarna, att det var grisigt och döda genom att spränga, därför att en sprängning slår blint, men att om man ska döda, om man ska hämnas, så ska det vara mera öga mot öga, närkontakt med offret, och han hade också sagt till

████████ jag tror att ██████████ visste det också, att han hade dödat öga mot öga tidigare. Det skroderade han nästan med. Att Christer hade gjort det alltså.

F: Sas det något mer, om hur det här dödandet skulle gå till?

S: Nej, det var ju mera det här tuffa som Christer Pettersson förespråkade, att man dödade mer eller mindre närstrid eller närkamp, öga mot öga mot med den som ska dödas. Att det är ett ärligt och tufft sätt och att det som ██████████ då hade sysslat med hjälp av ██████████ man ställde ut bomber, det var ju, Christer Pettersson tyckte att det var skrämmande. Sånt medverkade han inte i.

F: Hade ██████████ någon kommentar sen när han då blev sjuk och var villig att berätta om det han visste om Palmemordet. Hade han någon kommentar till att Palme blev skjuten i ryggen?

S: Nej, det har han inte nämnt nånting om. Inte nånting har han sagt om det. Däremot stämmer det ju, om man tittar just på det, så stämmer det ju, att det blev näst intill, även om det var skott i ryggen, öga mot öga, eller det var i alla fall närkontakt med offret. Jag vet inte om det är utrett att Palme vände sig om eller om dom såg varandra i ögonen, det vet jag inte.

Men sen skulle jag vilja kommentera hur jag upplevt ██████████ bekännelse och det stämmer ju.. Bekännelsen, vi kan kalla det för i form av nån sorts testamente, muntligt testamente. Det stämmer ju också med

dom, vad ska vi kalla det här för, dom tips eller antydningar försåtliga som han har givit tidigare, så stämmer det ju vad han har sagt tidigare, som jag haft svårt att begripa då, hur jag skulle tolka det.

F: Du menar...?

S: Det faller på plats sen när det här kommer, då stämmer allt det övriga som han har sagt.

F: Du menar det här att han ska gå till svensk kriminalhistoria och..?

S: Ja, särskilt det, att när dom gjorde upp om att Christer Pettersson skulle ta ut hämnden, så var [REDACTED] inte kvalificerad att få gå till kriminalhistorien, utan han skulle ju då bort och han blev ju då likviderad. Det var dom två som skulle gå till svensk kriminalhistoria. Christer Pettersson och [REDACTED] Inga andra. Det är så jag uppfattar det. Sen har han ju fällt såna här yttranden tidigare, [REDACTED] också till andra personer. Det är inte bara till mig han har sagt det, utan han har ju sagt det tidigare, till ett flertal personer, om jag minns rätt, något liknande.

F: Det kan jag väl säga, att han har till och med sagt det vid någon häktningförhandling eller vid någon tingsrättsförhandling, det är med att han ska gå till svensk kriminalhistoria.

S: Då har inte jag varit med. Då har han haft en annan försvarare. För det skulle jag kommit ihåg.

F: När han var i tingsrätten.

S: Ja, det var ju uppe i hovrätten, att han skulle ha sagt det, om det var till någon övervakare han hade, men vilken, det namnet eller vilken person, det kommer jag inte ihåg i dag.

F: Utvecklade han det här med att [REDACTED] inte skulle vara värdig att vara med i den här?

S: Ja, det var ju då att han dödade blint, att han, istället för att man effektivt tog det offer som var utvalt, så ställde han ut bomberna lite hipp som happ, eller mera som tjänade hans intressen, än vad han var intresserad än [REDACTED] och att det här slog blint, att oskyldiga dödas. Och det som Christer Pettersson och [REDACTED] gjorde upp om hämnden, det var ju att det definitivt inte skulle vara någon upprepning av det [REDACTED] hade sysslat med, för han var inte kvalificerad, utan det skulle vara ett effektivt målinriktat dödande och där dom också bestämde sig för vilka personer som skulle dödas, och det var dom två. Det var alltså Kungen och Palme och där gick gränsen, och sen skulle det inte vara något mer, men det är ju fullt tillräckligt för att skaka nationen, precis som dom sa för flera hundra år framåt.

F: Sa han, utvecklade han det här om ordningen på dödandet? Varför kungen skulle tas före och Palme?

S: Ja, det var... Jag fick uppfattningen, att kungen, det skulle uppröra

folket mest, mera än Palme, men att Palme skulle tas därför att han var företrädare för rättssystemet, nåd, alla avslag på nåd och så vidare, det är ju då, eller resningsansökningar, det har ju... Avslag på nåd kom ju senare, men det är alltså.. Ja, på nåt sätt var Palme ansvarig för rättssystemet.

F: Sa han det uttryckligen eller är det din...egen bedömningen?

S: Nej, det har han sagt till mig. Det har [REDACTED] sagt till mig, att det var på det sättet, att Palme, han var ansvarig för rättsröten, som han kallade det för och att rättvisa inte fanns. Han har skrivit nån liten handbok också om rättvisa och att rättvisa inte skipas [REDACTED] men sen skulle då Kungen... Han skulle tas, dels därför att han var företrädare för hela landet, för hela folket, men huvudsyftet med att Kungen skulle dödas, det var ju då, att man skulle ju skaka om nationen och svenska folket och därför skulle Kungen tas först och sen Palme. Sen blev det tvärtom, men sen ju inte Kungen. Kungen klarade sig.

F: Och det här har han beskrivit uttryckligen?

S: Mm.

F: Har Anders Helin några frågor?

H: Nej, jag kan inte komma på några just nu.

F: Har du själv nånting som du...

H: Frågar dig om du har något ytterligare som vi behöver veta?

S: Ja, det är ju det här med tystnadsplikten som jag tycker har varit besvärligt. Nu vet jag ju i samtal med Solveig Riberdahl då så, hon har ju då kontaktat advokatsamfundet och svaret där, det är ju att finns det ett samtycke, då kan man bryta tystnadsplikten och med stöd av dom anteckningar jag har, det minne jag har, vad som har hänt, så anser jag att han har löst mig från tystnadsplikten tio år efter mordet och han har också angivit skäl till varför. Skulle det inte anses vara tillräckligt då, så har jag gjort den här bedömningen, att jag tycker det är så viktigt för Sverige och framtiden, att när det finns en lösning på det här, så ska inte den förtigas, utan den måste fram och jag vet att det kan finnas en viss risk att man, ja, vissa kommer att bedöma att det här kanske är ett brott mot tystnadsplikten, men jag anser inte det. Jag anser att samtycke föreligger och sen är jag heller då inte offentlig försvarare efter bombmålet två och inget uppdrag att företräda honom efter resningsansökan med den fullmakt som är med här, efter 1992. Men det här är sånt som ni får döma senare då, om det här materialet är användbart.

F: Men dom uppgifter du har fått av [REDACTED] dom har du i princip fått efter det att du avslutade ditt uppdrag som offentlig försvarare?

S: Ja, det är alldeles riktigt, och även efter den fullmakt som finns med här från 1992, så ligger erkännandet efter det. Och han har givit dom här erkännandena och bekännelserna för att det ska komma fram. Och han

har sagt så här då, att han ville försonas inför Gud; men jag tror också att det minns med, att han ville uppfylla det här, att gå till svensk kriminalhistoria. Han ville att slutkapitlet skulle bli det.

F: Ja, en sista fråga. Vid det här tillfället när du och [REDACTED] skulle besöka honom, gav han nån antydning till vad han skulle berätta då? Det blev ju aldrig av, eftersom inte dom här vakterna gick att få undan, men hade du, sa han vad han ville berätta för nånting?

S: Han sa att han skulle ge sitt testamente. Till mig hade han gett rubrikerna och ungefär vad det handlade om, men där skulle han ge, och han sa då, att jag skulle ha med dom här av honom numrerade papperna, 1 till 10, där jag hade i telefonsamtal med honom skrivit in rubrikerna. Så det var det det handlade om, att han skulle berätta under varje uppslag, varje rubrik här, mera detaljerat. För han var inte säker på att han själv skulle orka skriva dom och därför hade han skickat det här till mig i god tid.

F: Sen...

S: Ja, sen blev det ju inte av för jag hade väl en prognos att han, det var nån engelsk fotbollsspelare som dog i levercancer också, om det var nåt halvår innan och han hade ju, från det att det bröt ut då, levt över ett år. Så jag trodde att han åtminstone hade en tre, fyra månader kvar när han gick bort. Hade jag vetat att det var så bråttom hade man försökt kanske att få fram det här, gjort ytterligare ett försök att få plitarna, som han sa,

... att flytta ut i ett annat rum, men man var stenhård mot [REDACTED] in i det sista. Det var inga eftergifter på nån punkt.

H: En reflektion jag gör. Jag har ju aldrig träffat [REDACTED] men den här hämnden på samhället, den bestäms ju mycket av tre, i stort sett, och det ska då vara en hämnd för att [REDACTED] är oskyldigt dömd, bland annat, men sen visar det sig att han är ju inte oskyldigt dömd. Det är möjligen brevbombsmålet då, det första...

S: Ja, han ansåg att han var oskyldigt dömd även för, som han såg det, så ansåg han att han var oskyldigt dömd även för sprängningarna och det här kommer det här med Amaltheasprängningen in, att sprängningarna var enligt hans rättsuppfattning motiverade och rättfärdiga. Det var en hämnd, som han ansåg sig ha rätt till. Det var på det sättet han ansåg sig oskyldig.

H: Och du som känner [REDACTED] kanske bättre än vad vi gör, blir det här begripligt för dig, logiskt så att säga sett utifrån hans utgångspunkt?

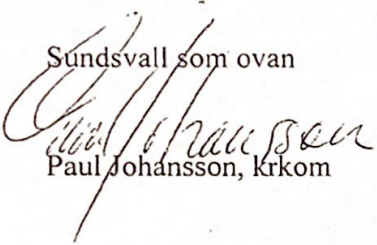
S: Ja, för mig är det fullt logiskt att det var på det sättet, det är det. Och sen det här, att han ville att det skulle komma fram på slutet när han hade fått dödsdomen över sig, dels så riskerade han inte att komma tillbaka till kåken som tjallare. Sen ville han då att det skulle sättas en punkt med, att den här, svensk kriminalhistoria skrevs. Det var ju därför han ville att det skulle komma fram och just det här med Amalthea och att han rättfärdiga sprängningarna med stöd utav det gamla rättsfallet..., kriminalhistorien, om vi får kalla det för det, så tyckte han, att han var en Anton Nilsson.

Att [REDACTED] var oskyldig och hade blivit benådad fullständigt och kommit ut i frihet så småningom. Han ansåg, att han skulle ha samma öde, att sprängningarna var omotiverade. Det var på den sättet han såg sig oskyldig. Och han återkom ju till att, hade inte [REDACTED] gjort det här, om vi får kalla det för "brottet", så skulle Palme ha levat, och det sa han ju uttryckligen. Det var ju en spontan kommentar som han hade.

H: Ja, okej. Ska vi förklara det här avslutat?

F: Då avslutar vi förhöret kl. 1312.

Sundsvall som ovan

Paul Johansson, krkom

PROTOKOLL över delgivning av
förhørsprotokoll.

Advokat Per Svensson delgavs
onsdagen den 22 januari 1997
förhørsprotokollet från förhör med
honom hållet i Sundsvall den 19
december 1996.

Delgivningen skedde hos
åklagarmyndigheten i Stockholm av
krkom Paul Johansson

Under delgivningen gjordes mindre justeringar efter påpekanden av advokat
Svensson för att förtydliga innehållet och för undvikande av feltolkningar. I
övrigt godkände Svensson protokollet.

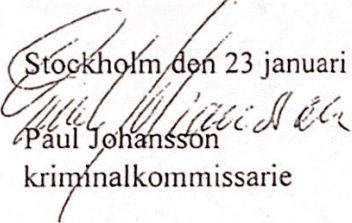
Svensson ville göra följande tillägg till protokollet:

██████ hade berättat att när han använde sig av sprängningar för att ta
hämd, berodde det på att han hade den s.k. amalteamannen som förebild.

██████ berättade också att när han och Christer Pettersson satt och planerade
för att "gå till kriminalhistorien" genom att mörda kungen och Olof Palme, så
skulle syftet med att mörda kungen vara att skaka om svenska folket.

Anledningen till att man skulle mörda Olof Palme var att han representerade det
svenska rättsväsendet.

Stockholm den 23 januari

Paul Johansson
kriminalkommissarie